

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: بروس ریچاردسن

برگردان به دری از: احمد شاه وردگ- کابل

۰۹ سپتمبر ۲۰۱۱

لشکرگاه های امریکا در افغانستان- تداوم استعماری

اگست ۲۰۱۱

امروز دریافتیم که رئیس جمهور امریکا بارک اوباما وعده ای را زیر پای نمود که به اساس آن قرار بود نیروهای مسلح امریکا را در سال ۲۰۱۲ از افغانستان بیرون بکشد. باوجودی که حمایت از جنگ در بین مردم امریکا رو به کاهش است ولی این تاریخ بنابر دلایل نامعلوم الی سال ۲۰۲۴ میلادی تمدید گردید.

اگرچه در بین عده قلیلی از افغانها یکنوع حمایت از این تمدید تاریخ دیده می شود ولی اکثریت مطلق توده های مردم افغانستان این نوع تحرکات را به مثابه اشغال دایمی کشور خود و یا کم از کم ادامه استعمار می پندارند.

تمدید تاریخ اخراج قوای مسلح امریکا از افغانستان جوانب منفی بی شمار دارد: به محض انتشار خبر تمدید تاریخ خروج نیروهای امریکائی تمام امکانات برای گفت و گو با مقاومت برای صلح، خنثی می گردد. در تیاتر جنگ، لشکرگاههای دایمی امریکا این پیام را با خود دارد که سلسله حملات مرگبار همچین ادامه خواهد یافت، تجاوزات شبانه بالای خانه های مردم، بمباردمان های کورکورانه قریه های دوردست، تزئید انتشارات روزمره تشعشات زهراگین، آلودگی محیط زیست، انکشاف قاچاق مواد مخدر و از دست دادن آزادی و استقلال را در قبال خویش خواهد داشت.

چنین ادعا می شود که امریکا درباره تلفات ملکی غمگین می باشد؟ وبه این نگرانی ها توجه جدی مبذول خواهد نمود، ولی این جنگ هژمونیستی امریکا برای توسعه طلبی، تلفات افراد ملکی را در بین مردمی که در دام تکنالوژی امریکا گیر مانده اند، هرچه بیشتر ساخته است.

درباره انگیزه های محرک تداوم حضور امریکائی ها و ستراتیژی آنان نوشته های زیادی تحریر گردیده اند که نکات بارز آن چنین اند:

در بین کشورهای نشان گرفته شده یکی هم ایران است، امید نهفته و یا ستراتیژی آنها اینست که حلقه ای به دور ایران کشیده شود، اقامه گزینی در جوار زرادخانه ائومی پاکستان و یا زیر نظر گرفتن آن، و دیگر اینکه منابع سرشار

حوزه کسپین در آسیای میانه وامکانات وسیع تجارتي آن ، دلایل تداوم باقی ماندن نیروهای امریکائی را تقویت می بخشد.

دوام حضور نیروهای مسلح امریکا احتمالات حمله به ایران را تقویه می کند. استفاده از خاک افغانستان به غرض تهاجم، برای ملت افغانستان فاجعه آفرین خواهد بود. به یقین گفته می توانیم که ایران به اقدامات انتقام جویانه علیه همسایه خود دست خواهد زد..... کی تضمین کرده می تواند که برای چندین دهه دیگر جنگ های فرسایشی دیگری بالای افغانها تحمیل نگردد. هیچ کسی چشم پوشی کرده نمی تواند که حضور امریکائی ها در افغانستان اقدامات خصمانه همسایه های بحران زا را خنثی کرده نمی تواند. با نگاه به ملتاریسم امریکا بسیاری از مردم احساس می کنند که دوام حضور امریکا درجه خصومت همسایه ها را پائین نمی آورد، بلکه آنها از دیداد می بخشد و تقویه می نماید. علاوه بر این می شود که با همسایه های بحران زا و چشم به راه مشکلات افغانستان، از دیگر راه ها برخورد صورت گیرد تا اندازه دست اندازی ها و خرابکاری های آنان پائین آورده شود... به این معنی که دامن اشغال این کشور و تجاوز باید دیگر کوتاه گردد.

به عکس تعهدات به استقلال و حکومت انتخابی مردمی، فعلا بالای توسعه دشمنی های قومی کار بیشتر صورت می گیرد، این یک وسیله جهت تطبیق ستراتیژی امریکا است که به خاطر کنترل اکثریت افغانها به کار انداخته شده... این همان اسلحه ای است که اربابان بریتانوی برای توسعه قلمرو خویش آن را در قرن نهم برای اشغال افغانستان به کار گرفته بودند. از همین اسلحه آزمایش شده بریتانوی ها، اتحاد شوروی ستراتیژی های گوناگون (تفرقه بینداز و حکومت کن) را استخراج نمودند، اقلیت های اجتماعی را در مقابل رشوت، سرمایه و وعده های چرب استخدام نمودند. معلوم می شود که هیچ کسی هیچ چیزی را از خلال اوراق تاریخ نیاموخته است.

افغانها در تاریخ به اثبات رسانیده اند که همیشه علیه تهاجم خارجی قیام و به کشور خود افتخارات زیادی کمائی کرده اند چنانچه تاریخ این کشور را به نام گورستان امپراتوری ها نامگذاری کرده است.

هیچ کسی از حق خود ارادیت افغانها چشم پوشی کرده نمی تواند. آنها هیچ وقت به اقتدار عده ای معدودی گماشتگان بیرونی سر فرو نخواهد آورد و اشغال دایمی کشورشان را قبول نخواهند کرد.

افغانستان هیچ وقت به همسایه های خویش تهدیدی رامتوجه نساختند، این کشور منابع سرشار طبیعی دارد که می تواند آنها را به جهان عرضه کند. افغانستان قابلیت این را دارد که نه بحیث یک کشور تابع استعمار، بلکه به حیث یک شریک با اعتماد همایش برخورد شود. این کشور مستحق یک حکومت منتخب مردمی که نماینده واقعی مردم باشد می باشد، نه یک حکومتی که معجونی از گماشتگان تحمیل شده واشنگتن، مسکو، تهران، دهلی، اسلام آباد، لندن و پاریس در آن جمع شده باشند.

پلان اشغال افغانستان تحت ماسک نگرانی های امنیتی کشور دست نشانده دوست (مطلب پاکستان) و یا تحت نام جنگ علیه ترور که فاقد هر نوع مشروعیت اخلاقی می باشد، ارزش این را ندارد که کسی به آن رای بدهد. باید جلو هر نوع توافقی گرفته شود که به دوام حضور نیروهای خارجی منتج میگردد.

پایان

بروس ریچاردسن